

Bodnár Gyula

„...nem középiskolás fokon...” A Katedra 20 évéről

Nem szerencsés mentegetőzéssel kezdeni egy jubileumi mérlegvono visszatekintést, de nem tehetek másként. Mindenkor tiltakoztam az ellen, hogy valaki olyan, közösséget szolgáló-gyapapító művet értékeljen – legyen az színházi előadás, könyv, gyümölcsöskert, kórház –, melynek a születéséhez, fejlődéséhez, működéséhez, életben tartásához közvetlen köze volt, van hosszabb távon. Tudom, előfordulnak vis maior helyzetek, de ez most nem az. Miről is van szó? A Katedra húsz esztendejéből idestova tízet lapunkkal töltöttem, először 1995 szeptemberétől egy kerék tanévet a szerkesztőjeként, ekkor indultunk, futottunk neki a jövőnek új köntösben, új programmal, új tartalommal, majd 2001-2009 között,

tehát nyolc éven át – Hodossy Gyula, Kulcsár Ferenc és Szilvássy József után – főszerkesztőként jegyeztem a lapot, melynek 1996-tól 2001-ig a vezető szerkesztője is voltam, igaz, ebben a szerepemben tulajdonképpen csak formálisan. Mindenesetre összesen másfél évtized, de a közel tíz aktív esztendő is, melyből nyolcat Nagy Attila szerkesztő kollégámmal vittünk végig, éppen elég indok lett volna ahhoz, hogy azt mondjam Hodossy Gyula – a Katedra megálmodója, alapítója, a LILIUM AURUM Könyv- és Lapkiadó, valamint a Katedra Alapítvány igazgatója, a folyóirat jelenlegi főszerkesztője – felkérésére, hogy nem, válasszon mást, hiszen jelentős erővel rendelkezünk a pedagógia berkeiben. Olyanokkal

is, akik kívülről nézve, elfogulatlanul képesek véleményt mondani a Katedra lapjain húsz év alatt felhalmozott és továbbadott, közkinccsé tett ismeret- és tudásvagyonának értékéről, illetve természetesen negatívumairól. És folytattam volna: tudniillik ez a feladat az összeférhetlenség gyanúját ébreszti bennem. Ha nem hangzana patetikusan napjainkban, amikor nemes eszmék, elvek devalválódnak, azt is mondhatnám, teljesítése ellenkezik elveimmel. Hogyan értékeljem azt, amihez közvetlen közöm van? Ha múlt időben is már. Bevallom, abban a pillanatban eszembe sem jutott, hogy nemet mondjak. És most sem tudom, miért válaszoltam a felkérésre igennel.

Talán mert többet jelent nekem a Katedra, mint egyszerű folyóiratot, melyet meg kellett töltenünk oktatásügyi anyaggal, mindegy, milyenel, csak illeszkedjék a profiljába. 1995 szeptemberétől Kulcsár Ferenc főszerkesztővel az élen, aki egyébiránt csaknem két évtizedig volt a lap nyelvi szerkesztője, a profiljának,

* Elhangzott a XXII. Katedra Napokon, Dunaszerdahelyen, 2013. november 8-án.